

Vinens Detailpris, af hvilken den selv udgør en Del, kan jeg ikke forstaa. Det er noget ganske nyt, som jeg intetsteds har hørt Tale om. Overhovedet kan man jo rejse Verden rundt uden at finde noget, som svarer hertil. Jeg har rejst Verden rundt, jeg har været i maaske 300 Hoteller og Gæstgiverier i de sidste 3—4 Aar, og aldrig har jeg set, at der blev serveret en Vin, hvorpaa man havde skrevet, hvor meget den paagældende Gæstgiver havde betalt derfor, eller hvad dens Detailpris var. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at der vistnok er en Mangel i Lovforslaget; thi hvorledes findes Detailprisen for den Vin, som en Gæstgiver, der har Vinhandlerborgerskab, selv importerer? Det er i alt Fald meget uklart efter Lovforslaget. En Gæstgiver, der ikke har Vinhandlerborgerskab, skal behandles som en, der selv forskriver sin Vin, men hvorledes det skal gaa, naar han har Vinhandlerborgerskab, kan i alt Fald jeg ikke finde noget om i Loven.

Saa sagde den højtærede Minister, at jeg ikke havde Ret i, at man ikke havde nogen Stempelskat andre Steder, for man havde den blandt andet paa svensk Banco i Sverige. Det har man, men hvorledes har man den? Saa vidt jeg ved, er det saaledes, at en Flaske svensk Banco, enten det er af den daarligste eller den allerbedste, faar et Stempel paa 80 Øre, som sikkert stammer fra Fabrikationsstedet. Dermed er den Sag forbi. Der findes kun denne ene Accise, en Stempelafgift paa 80 Øre. Det er jo en simpel Ting, som slet ikke har nogen Analogi med det, her foreslaas. Kommer man til Tyskland, har man der et Stempel paa den fabrikerede Vin, den tyske Champagne. Koster den over 3 Mark, faar den eet Stempel, koster den under 3 Mark, faar den et andet Stempel, som ogsaa er et Fabrikationsstempel. Efter min Overbevisning er det den eneste mulige Maade at ordne Sagen paa. Men hvad viser det med Hensyn til denne Lov? Det viser netop, at man i de Lande, hvor man har villet opkræve Stempelskat paa Vin, ikke er gaaet den Vej, som her foreslaas, men netop er vegen tilbage for det, som der nu i saa rigt Maal stilles os i Udsigt.

Dernæst siger den højtærede Minister, at det er ikke 128 Mærker, man skal operere med, man kan hjælpe sig med 67. Ja, det er sandt, det kan man, da der i nogle Klasser er Stempelmærker, som til lige findes i andre Klasser; en Vinhandler kan altsaa benytte samme Mærke

i forskellige Klasser. Men Loven regner i hver af de 8 Klasser med 16 Værdier, og det bliver i det hele 128. Og naar nogle af disse Værdier falde sammen med andre i en anden Klasse, og det nævnte Tal derved kan reduceres til 67, er det jo et Spørgsmaal, om det ikke bringer mere Forvirring for Vinhandleren, naar han saaledes skal flytte om i Klasserne i Stedet for at have 16 Mærker i hver for sig. Jeg tror det; men selv 67 Mærker, mine Herrer, ere dog lovlig meget. Hvis man vil reducere Ankerne mod denne Lov til Halvdelen — 67 er endda mere end Halvdelen af 128 —, tror jeg, der vil blive nok tilbage til, at man kunde fastholde den Mening, man har haft fra første Dag om denne Sag, at den skulde man dog se at blive fri for.

Jeg skal ikke kritisere en Vittighed, den højtærede Minister fremsatte, og som gik ud paa, at ligesom man, naar man vilde reducere sin Beholdning til almindelige Hel- og Halvflasker, kunde nøjes med 11 Stempelmærker, saaledes vilde ogsaa min Kritik blive bragt ned til et passende Maal, naar den divideredes med 11. Kun kan jeg ikke se, at en Vinhandler, fordi der indføres en Stempelafgift, kun skulde have Lov til at føre en eller to Slags Vin paa en eller to Slags Flasker. Saa var det jo heller ikke nødvendigt, at Loven havde 16 Stempelmærker for 8 forskellige Klasser, saa maatte det være tilstrækkeligt, at Vinhandleren havde en eller to Slags Mærker. Man kunde lige saa godt anføre, at naar han kun har en eneste Slags Vin paa Halvflasker, kan han nøjes med et Stempel, og hvis han slet ikke har nogen Vinflasker, saa kan han helt undvære dem, men maa saa ogsaa holde op med sin Forretning. Ja, det kan han gøre, og det er der ogsaa adskillige, som tænke paa, idet de slet ikke ville kunne drive deres Forretning, hvis denne Lov bliver vedtagen. Allerode nu købes der ikke Vin af Frygt for, at Loven skal komme. Men det er meget bedre — det siger jeg til den højtærede Minister — at lave Loven om efter Vinhandlerernes Tarv end at forsøge paa at lave Vinhandlerne om efter Loven.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 18 henvises der til, at det er gældende Lov siden 1797. Jeg mener ogsaa, at jeg har sagt 1797 og ikke 1795, men det er nu ligegyldigt. Nu sagde den højtærede Minister, at vi havde ikke stillet Forslag om Forandringer i den nævnte Lov. Nej, vi have jo overhovedet ikke endnu stillet